

פרשת תצוה

ואתה תצווה (כז, כ)

נוהג היה הגאון רבי חיים מייזל, רבה של העיר לודז', לסובב על בתי העיר ולאסוף כסף לצרכי צדקה. בני העיר פתחו את ידם ונתנו בעין טובה וכך היה הרב מצליח לאסוף סכומי כסף גדולים.

למרות שהיה הוא עצמו אוסף את הכסף נמנע רבי חיים מלהיות שותף בחלוקת הכסף. לשם כך מינה גבאי צדקה נאמנים להם היה מוסר את כל הכסף שאסף לצדקה והם חילקו אותו בין עניי העיר כראות עיניהם.

כאשר נשאל פעם רבי חיים מדוע אין הוא משתתף בחלוקת הצדקה השיב: כידוע בפרשת תצווה אין מוזכר שמו של משה רבינו כלל. מדוע?

אין זאת תירץ רבי חיים אלא משום שבפרשה הקודמת, פרשת תרומה, שם מסופר בתורה על אסיפת הכסף לצורך הקמת המשכן, מוזכר שמו של משה רבינו פעמים רבות, וכדי למנוע כל חשד ולזות שפתים נעדר שמו של משה רבינו מפרשת תצווה, הפרשה בה מבואר לשם מה השתמשו בכסף שנאסף.

מזאת למדתי גם אני לנהוג כך סיים רבי חיים את הכסף אני אוסף לעניים, אולם כדי שלא יתלו בי כל חשד שאני מעדיף עני זה או אחר, לכן מיניתי לחלוקת הכסף גבאי צדקה נאמנים.

מקור: וקראת לשבת עונג